

ninger mod Socialdemokraterne. Det ærede Medlem fandt Anledning til at fremdrage en Sætning, som skulde have staaet i „Social-Demokraten“ i en Artikel, som ligger adskillig Tid forud for Fremsettelsen af det Grundlovsforslag, som nu danner Grundlaget for den politiske Situation. Det var en Artikel, som beskæftigede sig med et bebudet Grundlovsforslag, og som vejede to Muligheder overfor hinanden og om disse to Muligheder erklærede, at saa var naturligvis de 40 Aar bedre end det andet, eller noget i den Retning. Det ærede Medlems Citat har ikke det mindste at gøre med den nuværende Grundlovssituation, ikke det mindste at gøre med det Forslag til Grundlovsændring, som nu foreligger, ikke det mindste at gøre med den Overenskomst om et Grundlovsforslag og Behandlingen af dette, som de tre saakaldte Grundlovspartier allerede i Fjor afsluttede. Det ærede Medlem skulde imidlertid bruge en Baggrund for sit eget Standpunkt, som han gerne ønsker anerkendt som et demokratisk Standpunkt. Det er imidlertid ikke muligt, synes jeg, for det ærede Medlem at faa en saadan Anerkendelse for, at han med sit Krav om 40 Aars Alderen for Valgret kan siges at repræsentere et demokratisk Standpunkt. Jeg finder det rimeligt i denne Forbindelse, da det ærede Medlem har fundet Anledning til dette Udfald, at minde det ærede Medlem om de Vanskeligheder, han havde før Valget i Maj Maaned ved at faa sig et Standpunkt, ikke et demokratisk Standpunkt, men et Standpunkt, som tværtimod tilfredsstillende Grundlovsmodstanderne, uden hvis Hjælp han ikke kunde blive valgt. Det er bekendt, at det ærede Medlem overfor en Kreds af misfornøjede Venstremænd og bløde Højremænd maatte binde sig til et Standpunkt, der er i afgjort Strid med det Standpunkt, som i hvert Fald Flertallet indenfor Venstre indtog før Valget og paa Valgdagen den 20. Maj. Det ærede Medlem staaar aldeles ikke frit i Forhandlingen om Grundlovsforslaget, der foreligger en saakaldt Haandfæstning, hvortil det ærede Medlem er bundet, og den giver ikke Plads for det, som det ærede Medlem hævder er et demokratisk Standpunkt. Det ærede Medlems Stilling er en saadan, at han ganske sikkert uden Skæde kunde lade være med at pille ved andre demokratiske eller ikke-demokratiske Standpunkter; han har sikkert haft Vanskelighed nok ved sit eget Standpunkt, der er dikteret ham af Modstandere af det Forslag, som vi for kort Tid siden har vedtaget her i Folketinget.

Jeg skal indskrænke mig til disse Be-

□

mærkninger til de to ærede Medlemmer og skal heller ikke opholde mig ved de Udtalelser, som forskellige af de højtærede Ministre har fremsat som Svar paa Forespørgsler, jeg tidligere fremkom med. Jeg bringer min Tak for de Besvarelser, jeg har faaet, og mener, at det vil være rimeligt at fortsætte Forhandlingen om disse i Finansudvalget eller paa anden Maade, hvor der maatte blive Lejlighed dertil. Jeg skal kun gøre et Par Bemærkninger til den højtærede Justitsminister. Jeg kan naturligvis kun med Tilfredshed notere Ministerens principielle Standpunkt, Gennemførelse af en fuldt demokratisk Retsreform som det, der er hans Ønske saavel som mit. Jeg erkender med Ministeren, at en Retsreform kan bringe Skuffelser; at der indenfor en nok saa demokratisk Retsreform ogsaa kan begaa Fejlgreb, er utvivlsomt rigtigt. Selv om Systemet er nok saa godt, kan Personerne nu og da begaa Fejlgreb; men det bliver jo dog under et bedre System; der bliver da langt bedre Mulighed for at vaage over, at Misgreb ikke begaa, og for at paatale Misgreb end nu, hvor Offentligheden er udelukket fra at kontrolere, hvad der foregaar indenfor Forhørslokalernes Døre. Offentligheden vil ganske utvivlsomt øve sin mægtige Indflydelse, naar Dørene til Retslokalerne bliver lukket op. I de Sager, som hidtil har beskæftiget os, bl. a. Dagmar Petersen-Affæren, har det vist sig, at saa snart der kom en lille Stribe Offentlighed ind gennem en Sprække, eller med andre Ord, saasnart noget af det, der var foregaaet indenfor Rettens Døre, blev bekendt for Offentligheden, lykkedes det dog at drive Forhandlingen — om man saa kan kalde det, der foregaar indenfor Rettens Døre — over i lidt mere menneskelige Former, end saa længe Offentligheden intet vidste om, hvad der foregik. Jeg takker ogsaa de ærede Medlemmer — der er jo flere, som har bidraget til Belysning af det nuværende Retssystem, som fortræffeligt har deltaget i Kritikken af de Misbrug, som gaar i Svang under de nuværende Forhold.

Den højtærede Justitsminister gjorde en Række Bemærkninger til Dagmar Petersen-Affæren. Jeg synes, det var ret tydeligt, at Fremstillingen hidrørte fra den saakaldte Klarlæggelse, der foregik, efter at Sagen egentlig var afsluttet for Dagmar Petersens Vedkommende, og efter at det var konstateret, at hun ikke var den skyldige, og den skyldige var fundet. Jeg har allerede i en kort Bemærkning omtalt et af de Punkter, som den højtærede Ju-